

[Wilhelm.]

arbejdskraft, nedbryde enhver organisering på arbejdsmarkedet, nedbryde alle de aftaler, der findes til arbejdernes selvforsvar ved lønforhandlinger osv., sætter man ind og vil fratage lønarbejderne et af de sidste defensiva våben, de har over for dette skruebrækkeri, det våben, det i Bækkelund og i Info-sagen viste sig at være nødvendigt at sætte ind, helt klart, det må alle erkende, lige præcis for at undgå effekterne af skruebrækkeriet. Det er altså det, man er i gang med, og man fratager her, hvis man gør det, uanset om det sker ved politivedtægten, eller hvor det sker, danske lønarbejdere en kampform, som de traditionelt har haft ret til at benytte sig af.

At der er stillet en lang, lang række spørgsmål i retsudvalget, er rigtigt, som hr. Brusvang siger, men ikke for at forhale sagen, for vi mener ikke, at denne sag klares ved at forhale. Den skal jordes, ikke forhales. Undervejs og for at få den jordet har det bl. a. været nødvendigt at få en hel del ting oplyst, men en lang række af spørgsmålene er stadig ikke besvaret. En hel del af dem går på netop beviset for, at dette er en tradition på det danske arbejdsmarked, at det er en tradition, danske lønarbejdere har haft med disse aktionsformer. Vi har henvist til Philipskonflikten og en hel masse andre ting og spurgt: hvad er egentlig forskellen? Hvor mange af disse klassiske konfliktsituationer på det danske arbejdsmarked ville have været kriminaliseret, hvis man går hen og gør det, som nu ligger i udkastet fra justitsministeren om politivedtægten, som nu ligger i venstres ønske til regeringen om ændringsforslag til straffeloven, som nu ligger i centrum-demokraternes direkte forslag til ændring af straffeloven?

Der tiltrænges — som jeg efterlyste det i går, og jeg vil efterlyse det igen i dag — en erklæring fra regeringen om, hvorvidt den finder det til at leve med, hvis den påtvinges sådanne ændringer.

Ejler Koch (S):

Vi havde ikke forestillet os, at denne mere formelle behandling af dette forslag skulle give anledning til en stor fornyet principiel debat. Men da det nu er tilfældet, er det vel rigtigt, at jeg på socialdemokratiets vegne, da vores ordfører ikke kan være til

stede, siger, at socialdemokratiet ikke ønsker nogen ændring af straffeloven og ikke ønsker nogen ændring af politivedtægten. Det ved vist alle, her er vi i god overensstemmelse med den udtalelse, vi har fået fra straffelovrådet.

Når jeg alligevel går herop, så er det i anledning af hr. Brusvangs bemærkninger om, at denne sag ikke er blevet behandlet med den fornødne alvor. Heri kan jeg være hjertelig enig med hr. Brusvang. Men den dag, den ikke blev behandlet med den fornødne alvor, det var, da hr. Brusvang fremsatte sit dagsordensforslag i går. For er den sag moden til afgørelse, og er den blevet træneret? Nej, den er ikke. Vi har fået en udtalelse fra straffelovrådet engang omkring den 1. februar, der klart og utvetydigt fraråder straffelovændringer, fraråder politivedtægtsændringer og siger, at det eksisterende retsgrundlag er tilstrækkeligt. Inden for strafferettens område plejer det at være god tone, at man lytter temmelig grundigt til de ekspertudtalelser, vi får. Vil man ikke det, så er det en sag, der skal behandles med mere alvor, end hr. Brusvang behandlede sagen med i går.

Derfor må jeg på det skarpeste tage afstand fra, at det, der har været tale om, har været et ønske om at træner denne sag. Vi ser den som hr. Wilhelm gerne jordet, men man kan dog heller ikke bebrejde os, at vi ikke kan medvirke til at tage stilling til et forslag om en politivedtægtsændring, som vi har fået tilstillet fra justitsministeren den 25. marts, og som endnu ikke på indeværende tidspunkt overhovedet har været drøftet i retsudvalget, og hvor der endnu ikke har været mulighed for at stille opklarende spørgsmål om denne bestemmelses rækkevidde. Man kan da ikke sige, at det er at træner en sag, eller at det er urimeligt at have muligheden for i det udvalg, der plejer at behandle disse forslag, at drøfte de ting, man vil vedtage. Derfor må jeg på det skarpeste tage afstand fra de betragtninger om, at denne sag ikke er blevet behandlet med den fornødne alvor.

Jeg er bange for, at der er oplæg til, at man ikke vil behandle den med den fornødne alvor. Vi bevæger os her på grænsen af grundlovens bestemmelser om forsamlingsfrihed. Vi bevæger os på et område, hvor straffelovrådet har frarådet os at gøre